

Proč má žirafa bambulku na ocásku?

Byl jednou jeden koblížek a měl pocukrovaný kožíšek. Bydlel v chaloupce na okraji vesnice. Na hlavě nosil klobouk z cukrové vaty a pod ním schovával různé věci.

Jednou se vydal na nákup. Kutálel se přes celou vesnici velmi rychle, až nemohl zastavit. Místo, aby zatočil, koulel se rovně. Tu se před ním objevilo trní a koblížek tam zapadl. Pokoušel se dostat ven, ale čím více se snažil, tím více se zamotával.

Přiběhla k němu liška a povídá: „Co tam děláš koblížku?“ Koblížek řekl: „Kutálel jsem se rychle a nevybral jsem zatáčku, minul jsem dopravní značku a přistál jsem ve křoví. Nemohu ven.“ Liška se mlsně usmála a povídá: „Koblížku, koblížku, když tě kousek sním, tak se krásně dostaneš ven.“ Koblížek se však nedal napálit. Najednou si vzpomněl, že má pod kloboukem zahradnické nůžky. Okamžitě se prostříhal ven. Liška sklapla tlamu a ocas a mazala pryč.

Koblížek se kutálel dál. Někoukal se na cestu a spadl do hluboké jámy. Začal plakat. Uslyšela to žirafa. Přiběhla k jámě a volá: „Co tam děláš koblížku?“ Koblížek zavzlykal: „Nemohu ven, asi tu umřu.“ Žirafa se usmála, natáhla krk a řekla: „Udělám ti žebřík, nahnu se dolů a ty můžeš po mém krku vylézt nahoru.“ Koblížek byl šikovný a vyšplhal se nahoru. Celý rozesmátý se zeptal: „Moc jsi mi pomohla. Co za to chceš?“ Žirafa se zamyslela a povídá: „Moc bych si přála ozdobu na můj rovný ocásek.“

Koblížek se na nic neptal, skočil na konec jejího ocasu a od té doby měla žirafa na ocásku bambulku.